

ELŐFIZETÉSI ÁR:
 Egész évre . . . . . 200 korona.
 Fél évre . . . . . 100 korona.
 Negyed évre . . . . . 50 korona.

Egyes szám ára:
4 KORONA.

SZERKESZTŐSÉG és KIADÓHIVATAL:
 ARANY JÁNOS-UTCA 47.
 Hirdetéseket jutányosan vesz fel a kiadóhivatal

Ezt üzenem.

Rossz Debrecen, hol annyi csunya éven,
 A sűrke porba állig elmerülve,
 S tán céltalan, az életet kerülve,
 — Az ifjuságot lassan elcseréltem...
 Ma mégis mintha fájna az utolsó,
 Halk kézfogás veled te vén koporsó.

Egy-két emlék, csak felnevet szeliden
 S dalos Nagyerdön — édes ismerősöm,
 A hervadó virág magányos őszön,
 Akikkel együtt, hervadt a szívem...
 Ó, jaj titeket elviszlek magammal,
 Ezüstbe vert, játékos, szép szavakkal.

S aranyos asszonyomnak, azt üzenem:
 Szép volt a bánat s dacos szívemre hullva
 Örökké ott marad már — nem fakulva,
 Egy kedves arc a késő ünnepen...
 Egy édes dal, mely halkán, mint az álom
 Róla mesél bánatos éj zakákon.

De nappal... halgat, dacosaa a dal,
 S mint két halott szem, néz az én szemem,
 S irtózva fut tőlem a szerelem
 Édes mézével s vágy rózsáival,
 Mászt megkinálni vágygal — vétkezön.
 — Engem meg itthag, vágytól — vérezön

Rossz Debrecen, hol annyi csunya éven
 A sűrke porba állig elmerülvé,
 S tán céltalan az életet kerülve,
 Az ifjuságot lassan elcseréltem...
 Ma mégis mintha fájna az utolsó.
 Halk kézfogás veled te vén koporsó.

BABICZKY BELA.

Balta:

Mi lesz belőlük? Mi azokból a jelöltekből, akik elvérezték a porondon. Mert sokan elvérezték! — Még azok is, akik olyan nagyon biztosnak gondolták a mandátumaikat és olyanok is, akik már a kezdet kezdetén ráirhatták volna zászóikra, hogy „kár a benzinért”. Mi lesz Csernyussal, mi Vilmos Pállal, mi a többivel? Ezek az egykor hangosak most majd elhallgatnak. Az ugy is tudható volt, de hogy ilyen hamar elhallgassanak ezek, ez még sem volt ilyen hamarinak gondolható.

Lengyel Zoltán pártirodájában óráról-órára tudták az eredményt a titkosság ellenére is. És mindig vezettek. Ők ugy tudták, vagy legalább is gondolták. Hogy aztán tévedni emberi dolog, ez igazán más lapra tartozik.

A küzdőterek egyelőre a falukon és városokon megszűntek. A küzdőtér Budapestre költözik. Az eredménye és vége mi lesz, nem tudni. Megszűnnek-e a panamák, vagy újból kezdődnek, nem tudni, de hogy jobb jön a régi után, ezt gondolni is merészséget jelent. — Minden esetre, ami jön, az bizonyos, hogy beszéd lesz. Lesznek bőven magvas beszédek, velősek, de hogy azokat tett kíséri, az nem olyan bizonyos. (Titus.)

Fizika.

Tanár: Mondja, Bajlamos ur, ha szöveget akarna a falba verni, hol fogná meg maga a kalapács nyelét, hogy vissz ne pattanjon a kalapács a szögről?

Hallgató: A lengési középpontban.

Tanár: Nos és hol van a lengési középpont?

Hallgató: Ott, ahol legpiszkosabb a kalapács nyele.

Lengyel vitéz.

Tüzesen süt le a nyári nap sugára, Az ég tetejéről: Lengyel Zoltánra. Fölösleges dolog sütnie oly nagyon, Lengyelkének ugyis nagy melege nagyon.

Képviselő-tűz ég nagyravágyó szívében.

Legelteti korteseit a aluvégen.

Faluvégen sok kortes szerte legelész Ő addig a pártirodában heverész.

Borvirágos orrok nyílnak körülötte De ő ez orrokra szemét nem vetette. Záptojáshajtásnyira folyt tőle a patak,

Bika-nagy szemei odatapadtanak.

De nem ám a patakesillámló habjára,

Hanem a patakon egy ellenpártjára,

Ki szesztilalom idején bort tölt garatjára.

T. Zs.

Találós kérdések.

Egy ember azt álmodja, hogy egy rabló megtámadja az uton és le akarja löni. El akar szaladni, de szembe jön vele egy másik rabló, aki szintén lelövés-sel fenyegeti. Mit csinál most a mi emberünk, hogy le ne löjjék?

— Felébred.

Készítő és
csizma kapható

Ne sajnálja a fáradságot és ön meggyőződhet arról hogy a mai áremelkedések dacára is jutányosan szerkezeti be **csizpő** és **osizma** szükségletét méret után, ha lemegy **FÁBIÁN** cipő- és csizma készítő műhelyében, **Rákózi-utca 71. szám alá.**

Valamint erős munkás cipők.

Szakértő.

— Oh, nagysád, milyen isteni vidék ez! Nézze ezt az ezüstös patakot, az aransárga szőlőfűtöket, a smaragdzöld mezőt és a harmatot, amely csupa csillogó gyémánt gyanánt tapad a levelekre...

— Milyen gyönyörűen beszél. Uraságod költő?

— Nem, kérem, ékszerész vagyok.

Estély után.

— Milyen ruha volt X-nén?

— Kérlek, a hölgyek ugy ki voltak vágva, hogy ha a ruhájukat akartam volna látni, az asztal alá kellett volna bujnom.

Egy számunkban.

Azt írta volt egy rémes egyén, Hogy csapott nóta csendült föl a Névtelen aszsony tolla hegyén.

Kár volt ilyen csacsin beszélni, Mert, aki másnak vermet ás: Maga esik bele és tompa Zajjal dohog a lomha brácsás, A szél:

Király ur kérem, maga beszél?

A prim pedig sivitva így szól: (Alkalmasint csak mosolyogva.) Sz' maga az összes jobb verseit Vén, öreg naptárakból lopta.

b. b.

Regénytöredékek.

Majzner felkapta nehéz fejét és egy verset írt — a Hortobágyról.

A vers megírása után a — városi füst azonnal dühösen fojtogatni kezdte a költőt.

Szemét felvetve így szólt a „Névtelen asszony“ a „Névtelen emberhez“:

— Mit szólnál hozzá, ha levetem inkognitomat?

— Jaj, de elpirulnék, — mondotta a műveletlen „Névtelen ember“, aki az inkognitó levetését valahogy — egészen másképp értette.

Cipőjét a napi strapától fel-függesztve s harisnyáját a sárga földig lehuzva, hozzáfogott a költő a versíráshoz, miközben álmatag arcát a délceg szobaleány megcsókolta titokban s az udvaron az elkecsereedett kutya nyilvánosan vonítani kezdett.

Az örgróf, mint a dühös vadállat, csapott a négylábu asztalra, miközben hatalmas öklével átkokat szórt Ignóziusra.

A — herceg-nő, ki a szent kereszttségben F. Ilonka nevet nyert, apró fát hasogatván, a szilánkokat b. b. örökké bánatos szívébe vágta.

A kutya megharapta Harsányit, mert észrevette, hogy a zsebében három vers van.

A Fehér Nyuszikáért képes volnék arcátlan is lenni. — sóhajtotta a nagyherceg, miközben kiderült, — hogy nemsokára be fog borulni.

T. Zs. sötétben elgondolkozott, miközben belemerült a sötétbe és a regénytöredékek írásába.

Nick Carter elképedve, hirtelen rávetette súlyos szemét.

b. b.

Mért is...

Mért is találkozám Magával?
Mért hozta, óh, a sors elém?
Mért is csókoltam bibor-ajkát
A bűvös május éjjelén?
A fák közt enyhe szellő játszott
S holdfényben uszott a határ;
Zöld fűben illatos virágok,
Bokrok közt száz meg száz madár.
Bübájos május éjszakája
Szerelmi vággyal önte el
S füjébe sugtam hü szerelmet,
Hej, mért is, mért is hitte el.
Ha rám nevet s nem nyújtja ajkát,
Most nyugodt lenne életem,
De így, hogy forrón átöleltem,
Nincs többé csöndes éjjelem.
Magához száll a lelkem vágya,
Magáé minden éjszakám,
De most már kérem, kérve kérem:
Ne gondoljon többé reám.
Szerelme, vágya, drága képe
Ma már csak tépi lelkemet,
Vágyom, hogy menjen messze tőlem
— Ment elpusztit, mert eltemet....
Ha nem megy el, há tholnap este,
Ha nap leszál és lámpa gyul,
Magához hajt a vágyam újra
És csokolom forrón, vadul
S felejték újra, mindent, mindent,
Gyönyörrel telve serlegem
S ha drága testét éri ajkam,
Nem fáj már semmi énnekem.
S ha reggel kábán hazatérek,
Érzem, tudom, hogy vétkezem.
A fejem zug, a testem zsibbadt,
Az égre tartom két kezem:
Mért is találkozám Magával?
Mért hozta óh, a sors elém?
Mért is csókoltam bibor-ajkát
A bűvös május éjjelén?

Harsányi László.

Mikor a gólya jön.

Palántánénak éjszaka kis gyermek született. A csöpp jövevény úgy ordított, hogy a 3 éves Magduska felébredt álmából. Másnap reggel aztán első dolga volt megkérdezni az édes anyjától:

— Mama, te is felébredtél, mikor a kis testvéremet hozta a gólya?

Divat.

Elgondoltam magamban, hogy:
Verset írok a gallérról.
Mi a nőknél rém-divat lett,
Nem is szólva a gavallérról.

Dehát hogy is fogjak bele?
Egy rémes, nagy, hosszú versbe.
Rövidet, azt nem írhatok, hisz' a gallér
Ráférne egy 250 centiméter testre.

Visszhang.

Milliomosok.

Két milliomos kereskedő beszélget.

— Bizony uram, mikor én Budapestre jöttem, egy korona volt a zsebemben.

— Az enyémekben egy krajcár sem. Én tudniillik itt születtem.

Kalapok tisztítását,

vasalását és javítását
elvállalom. — Használt
kalapokból újakat
::: készíték. :::

Beliczay

kalapcs, Piac-u 38.
a fő-posta mellett.

Kellemes és Kellemetlen kérdések.

▽▽▽▽

E rovatban közlöttékért az vállalja a felelősséget, aki elvassa. :-

▽▽▽▽

Mondja, kedves Albert László ur, a Belvárosi Étterem tulajdonosa, valóban igaz az, amit beszélnek, hogy önél a multkor egy japáni vendég volt s ezért ön elhatározta, hogy a vendéglőjét „Nemzetközi étterem”-nek fogja átalakítani? — Kérdi egy hottentotta.

Mondja, kedves temetőcsősz, a most épülő szép, új kriptákba is csak a lakáshivatal engedélyével lehet beköltözni? Kérdi egy elkésredett vagonlakó.

Mondja, kedves Mészáros Lajos ur, kinek a kedvéért hagyta meg a bajuszát? Kérdi, akinek nem tetszik így.

Mondja, kedves Kovács Sándor ur, a keféváról, miért nem vesz egy biciklit, ha olyan sportüző ember? Kérdi egy barátja.

Mondják, kedves kisvárdai — dollárért rajongó — szabó segédek, igaz, hogy önöknek csakis dolláros leány a zsánerjük? Kérdi egy kétségbeesett dollárgyűjtő, aki fél, hogy neki nem jut.

Mondja, kedves B. Misi, a Szepesről, Pünkösdkor is azt a jól szaladó csizmát huzta fel, amely magával husvétkor egy kovácskunyhóba gerobogott? Kérdik a hátul valók.

Mondja, kedves Mislai Sándor, Kisvárdáról, miért gyűlöli ön anyyira a lányokat? Kérdi, akit meghódított.

Mondja, kedves Zsuzsika, Hajdunánásról, miért hódította el tőlem azt a nyoleadikost? Kérdi a sértett fél.

Mondják, kedves Radácsi és Kovács fivérek, az Ujföldről, igaz az, hogy nagyon szeretnék tudni, hogy ki teszi ki önöket a Villámba? Kérdezi, aki már tudja.

Mondja, kedves Bagosi Péter ur, a Bellegelő 342. szám alól, nem mondaná meg, hogy hány üszője is van összesen eladó? Kérdi egy kíváncsi.

Mondja, kedves kék szemű, szőke kis fiu, a Barcsai telepről, kinek a kedvéért jár a vágóhid felé? Kérdi egy barátja.

Mondja, kedves Ilonka kisaszszony, Hajduszoboszlóról, igaz az, hogy kedves önnek a polgári iskola? Kérdi, aki látta.

Mondja csak ön, kedves Ormós N. ur, tudja-e ön, mily megható volt, mikor ön egy szép esős napon szárnyai, vagyis — pardon — esernyője alá terelte a kedves kisikéket és miért oly kellemes önnek a Kigyó utca sarka? Kérdik néhányan a különböző utcákról.

Mondja, drága, Csernyánszky Antika-Mantika, kereskedő segéd ur, a kisvárdai Hangyából, 11-én ismét meglátogatta az ideálja? — Kérdi egy zenész.

Mondja, kedves R. Ferke, hol is dolgozik ön? Hiszen magát meg nézni, már az is egy öröm. Ott minden olyan fajn-fajn, nem csoda, ha szereti a szőke kis lány.

Mondják, összes Radácsi és Kovács fivérek, az Ujföldről, nem mondanák meg, hogy mikor a tánciskolába bemennek, mért kapnak lámpalázt? Kérdi egy titkos megfigyelő.

Mondja, kedves Szöszi, a Bellegelőről, gyalog ment be a cirkuszba, még se talált a Misura?

Mondja, kedves Juliska, igaz az, hogy magának egyedül csak az — uniformis tetszik? Kérdi egy civil.

Mondja, kedves vagy kedvetlen Bakajsza Gyuszi, Kisvárdáról, hogy sikerült a bál után a randevuja? Kérdi a vasuti sinpár.

Mondja, kedves Bakó Sámuel — fodrász segéd Derecskéről, igaz az, hogy maga tanítja a lányokat a Shymmi-re? Kérdi, aki nem tudja.

Mondja, kedves Centi Lajos, kalauzjelölt, igaz, hogy nagyon büszke a hajára? Kérdi, akit nem hódított meg.

Mondják, kedves István és Antik urak, Kisvárdáról, miért nem engedik maguk azt a kis barna lányt mássa is táncolni; talán csak nem szerelmesek bele?

Mondja, vagy mondják igen tisztelt „Régi ima” szerzője, nem érez magába édig nyuló tehetséget? Kérdi a szebben író és bélyeggyáros.

Mondja, kedves Fussek Pál ur, fényképészeti alkalmazott, ön rémesen haragszik azon egyénekre, akik önnel bizalmasak? Kérdi T. Zs.

Mondja, édes L. József, Kisvárdáról, igaz, hogy maga a levelet mindig így szokta kezdeni annak a kis hosszú-kurta leánynak: „Kelt levelem élesztő nélkül”? Kérdi egy menydörgős villámsujtott.

Mondja, kedves Árpád, kisbögös nagyban, igaz, hogy Nnnáson nem eszik meg a zsidók a pattanásos tyukot? Kérdi a sakter.

Mondja, kedves Tar Ferenc ur, Kisvárdáról, miért nem sétál maga mostanában a Vár utcán, talán csak nem haragszik arra a barna lányra? Kérdi a nagy barna ház, amelyben már rég nem volt.

Mondja, kedves Székely Sándor jegyző ur, Püspökladányból, mit akar avval a sok kalappal? Kérde sipka.

Mondja csak, kedves Aszalós ur Nánásról, jó volt a billiárd? Kérde, aki hallotta.

Mondja, kedves K. G. Pirooska kisasszony, Hajduszoboszlóról, hogyan mulatott a bálban? Kérde egy debreceni fiu, aki nem volt ott.

Mondja, aranyos Timku Béla — fodrász ur, Kisvárdáról — megalapítottare már a csavar-gyárat és ha nem, mikor szándékozik? Kérdezi, aki be akar lépni.

Mondja, kedves Papp Gábor ur, miért dalolgatja végig a Szepesi-utcát, talán azért a barnáért? Kérdezi egy kíváncsi.

Mondja, maga aranyos Csont Bertalan ur, Kisvárdáról, miért nem várt a megbeszélrt időben? — Ezért haragszom és nem békülünk ki. Kérde, aki választ vár.

Mondja, kedves Balaskó János ur, miért jár maga egyedül, mikor én velem is járhatna? Kérde egy szőke kis lány.

A jó óra.

— Akarsz magadnak egy jó órát csinálni?

— Hogyne!

— Menj ki gyalog a Palalgra

— No és?

— Az van egy jó óra.

Az élet.

Az élet küzdésében ezernyi mód lehet.

Az élet tükrébe nevezhetsz mód felett.

De sorsod kormányozni hitvesedtől függ.

Köcsönös szeretete minderre a fő.

S ha majd mindketten megunjátok egymást,

Ha majd mindegyik szeret egy mást.

Vigyázz, az ördög soha sem alszik, Boldogtalaná tesz, így éled napjaid.

cs. je.

Praktikus.

— Kisasszony, önért a világ végére is elmegyek!

— Oh, én a szomszédban tudok egy helyet, ahol nagyon is jól lehet vacsorázni!

A jogász sóhaja.

— Április elsején. —

— Ha most volna egy aranyóráám, de jó tréfát tudnék vele csinálni!

— Mit te?

— Becsapnám....

Faluhegyen

is tudják már a régi polgáremberek, hogy valódi

Diana-sósborszesz

kengetés kell a kifáradt testnek, mert a fájdalom magától ki nem áll, ha nem teszünk ellene semmit. — Árnak is tömegesen vásárolni a

Diana-sósborszeszt

— **Kapható mindenütt!**

Gyártja: a Diana Kereskedelmi R.-T. Budapest, V., Nádor-utca 30.

Az öreg tanácsa.

Völegény: Ha nem akarja felbontani eljegyzésünket, akkor miért fogad el más fiatal emberektől ilyen értékes ajándékokat?

— **Menyasszony:** Apám tanácsolta, hogy fogadjam el!

— Igen, vajjon miért?

— Azt mondta, hogy ha ön-höz megyek feleségül, akkor nagyon jó hasznukat vehetem — házbérfizetéskor.

Poszton.

Egy káplár maga helyett egy ujonc bakát állit avval a szigoru paranccsal, hogy ha az őrnagy urat jönni látja, akkor hívja. Az őrnagy azonban sokáig nem jött és a káplár többször türelmetlenül kereste felebbvalóját, kérdezve, hogy még nem jön-e az őrnagy?

Végre csakugyan jön az őrnagy. A baka felismerve benne a magas rangu katonát, megszólítja őt:

— Maga az őrnagy? — kérdezi a baka.

— Igen.

— No, fog maga kapni a káplár urtól, már négyszer volt itt és ktrezte magát!!

A jegy.

A helyi sétányon
Egy tősgyökeres magyar
Leül egy fapadna,
Ugymond: pihenni akar.

Jön egy nő és karján
Srga-kék szallag van;
Kérdi az illetőt,
Hogy a jegye megvan?

Miféle jegyet kér
Éntőlem, kisasszony?
Szól a magyar ember:
Nem vagyok én asszony! —

Nincsen nekem jegyem,
Semmiféle fajta,
Hacsak anyajegyem,
(A hátam közepén)
Itt van, megláthatja.

Visszhang.

Megmondta.

Látogató: Mondja csak, szokott az önök kutyája ugatni, ha gyanus emberek csöngetnek?

Szobaleány: Oh, igen. Most is ugat.

Forgács k.

Jobb ma egy veréb, mint holnap egy veréb.

Ki korán kel — Debrecenben az is port nyel.

Aki másnak vermet ás — nap-számos.

Madarat a tolláról, írót még inkább...

Ma neked, holnap nekik és csak ma holnap — nekem.

Első személy én, a második talán te... és a többi igazán nem számít.

Babiczy Béla.

Csürhés bátyám elbeszélése.

Hajdunánás, 1922 május 40.

Érdekes históriát mesélt el a minap Csürhés Gábor bátyám, a Lovas Sándor kapujában, Juhász Imre komám keresztfiának, Csikós Pistának.

T. i. illetéknépen adta elő az az esetet Csürhés bátyám:

egy nagy katuja pesti házi gyártmányu bolhaport kompromittáltattam, amit hamarosan egy Drágaviski nevű segéddel szógáltatott ki. Miután itt is kivégeztem a csendőrmet, elmentem Király urho ahanan császárkeveriket vásároltam a felesigem riszire, majd a Smidróc-

Na, hallottál ilyen gorombaságot, öcsém, valaha még egy asszonytul is, mint az én annyokomtul?!

Ma reggel, hogy elköttünk panaszkodott, hogy fáj a vikonya a vastagabbik oldalán, nem bír mozdulni sehova, miképpen rám bizza a piaci teendők kivégzését. Amit ecceribe el is vállaltam, nehogy a minimüsíginék a tapasztalata folytán ez erányosság valamiképpen szenvedőleges állapotba kerüljék.

Meg is keztem a működést Fejes uram kávéházába, ahun derekasan be is nyakaltam egy pár üveg szomorúdnit, aminek alkalmazása folytán a lábomba kezdett szállni az erélyesség. Onnét átléptem a Hangyába, ahun Budaházy urtul

ky uram üzletibül meg tejába való rumot vettem egy literes üveggel, amit még utközben le is engettem a miüsigbe. Ennek kövekeztibe kitünő kedvem kerekedett, hát bérttem Matróty uram szalon nagy kereskedisibe, hogy valami rokolya félit veszek a matrónának hang fogókippen, mert na nem kedvesdek neki ebbe a kitünően ilink kedvtelisenbe, hát elfelejti, hogy fáj a vikonya, oszt a seprüt a vastagabbik oldaléva veszi alkalmazásba. Mikor it is kifizettem a esekket, elővettem a piztárcám ürtartalmát, számlaképpen megolvastam; vót még benne egy pár ezres az ujdonsült pizbül. Aután kilátogattam a Szotyori-telepre is, egy ismerősömhö, közbe arrafelé betentem a Pizes József uram

bótyába. Csak nagyot néztem, — hogy milyen jól berendezett kis bótya van. Itt oszt bevásároltam, amit még elfelejtettem, avval oszt indultam befelé.

Ugy 13 óra lehetett az ujmódi szerint, mikor tanálkoztam Miszáros komámmal, aki a hentestül igyekezett a fodrászhoz, mer vacsorára vót megidézve Borbily István gazdához. Szörösnek viltem magamat én is, hát elindultunk mind a ketten: utközbe osztán betértünk Leszhelyi urhoz, a Bocskayba, mert úgy tapasztaltuk, hogy kitünő eszmegés és maszatos a bora. Itt elkömáztunk egy darabig, mikor belépett Ezereszü komám. Mingyán magunk közzé ültettük a szó szűkebe levő bácsit, oszt ütöt is megkínáltuk egy kis szó bővítővel. El is kezdte mingyán a kottlóköttesis, oszt bevigezte egy két és fél emeletes virágos tetejű palota ípitmény tervezett körrajznak az alapkövível.

Ugy 17 óra tájba járt mán az idő, minek következtibe jónak láttá a főur fizetésre birni személyessígemet. Nagyon megszíditett, mert tulmagossan számolt el a tiszta víznek szándékos lepancsolásával. — Ugy, hogy nem maradt borotválkozásra egy korona se.

Ne busakodj, vigasztalt Ezereszü komám. Ez a borotválkozás biztosan betart egy pár hétig is, amíg újra megszörösödöl.

Ennek folytatásakíppen, — mint aki minden dógát erányosan vigezte és alkalmazta, hazaindultam a rózsaszín világba, amibe mán egy kis kiksig is vegyült.

Haza írve, kirakottam a felesígemnek a császárkeveríkkal együtt a Csürhész keveríket is.

Költ. mint fent.

Csürhész Gábor. Rbá.

Bohémsóhajok.

Márkus K.: Hej, ha én fotball-tréner lehetnék....

Csüdör F.: Hej, ha één milliomos lehetnék.....

Rendreutasítás.

— Uram, ön egy óra óta üldöz. Kérem, vagy szólítson meg — vagy rendőrt hívok....

Veszekedés.

— Hogy telik az idő, Imre, a hadnagy unál?

— Hagyd el, Pista, egész este veszekedünk!

— Hogy-hogy, komámö

— Hát ugy, hogy ő elkezd kiabálni, én meg haligatom.

Leánynézőben.

Sándor az egyik szemét a leányomra, Mariskéra, a másikat pedig a Wertheim szekrényemre szegezte.

Király balzsam

csusz és köszvény ellen, ugyszintén Fáyarkrém és Fáy-szappan békebeli minőségben, valamint Hajdusági bajuszpedrő fehér, barna és fekete színben kapható a készítő

GRÓSZ NAGY FERENC

„Aranyegyszarvu“
gyógyszertárában
(Színház mellett)

Sportok.

Ez a Macolai egy lépést sem tesz vezető nélkül. Azt hiszem, ha egyszer megnősül, akkor is vezetőt fog fogadni, hogy legyen, aki az utat megmutassa neki.

— Látja, grófnő, nem hallgott reám. Most benne vagyunk a hóvihar közepében.

— Ugyan hagyja el! Mondja inkább, hogy illik az arcomhoz ez a lavina?

— Mondja, kérem, nem veszedelmes dolog a csónakázás?

— Ellenkezőleg, nagyon is az. Volt egy barátom, aki teljes erőben, egészségben ült bele egy csónakba egy fiatal leánnyal és mint völegény jött vissza!

„Meteor” mozi.

Bocskai-tér 10.

1922. június 11-én, vasárnap:

Cirkusz King III.

amerikai világsláger IV. részben 36 felv-ban
Menekülés a csimpáz hátán

Előadások kezdete: d. u. 3., 5., 7. és 9 órakor. — Jegyelövétel d. u. 10 órakor —

Mihalovits Jenő

GYÓGYSZERTÁRA ÉS
GYÓGYSZERÉSZETI
MŰLABORATORIUMA
A „KIGYO”-HOZ.

DEBRECEN, PIAC-U.
33. SZAM ALATT.
A városházzal szemben.

Különleges gyógy-
szerekben nagy
o o választék. o o

Ez is valami.

— Meglehet, hogy nem vagyok jó feleség, de érzem, hogy kitünő özvegy tudnék lenni...

Szépen fejezte ki magát.

Egy falusi jómódu gazdának férjhez ment a leánya s az érzékeny ember busan üldögélt, mi alatt a vendégsereg zajosan mulatozott. A gazda házában lakó uri család is hivatalos volt a lakzira s az urnő így szólt a busuló gazdához:

— Ugy-e, házigazda ur, busul, hogy itt hagyja a leánya?

Mire a gazda — szépen akarván felelni — imígyen szól:

— Busulok, instálom, busulok magam mián, de ha rá gondolok, hogy hullámozhat az én leányom tapéntata, még jobban busulok!....

SZIREK ANDRAS

elsőrendű uri- és egyenruha szabása angolgyapjuszövetek iskolai és egyenruházati sapkákráktára

Szent Anna-utca 1. szám
Telefon szám 509.

Tanítványok bölcsessége.

Egy tanár-olvasónk írja nekünk a következőket:

„Az élclapok különös előszoretettel emlékeznek meg rólunk, tanárokról. Ha elszóljuk magunkat a katedrán — ami mindenkivel megesik — tiz haszontalan nebuló is akad, aki ezt a tévedésünket „tanári bölcsesség“-nek minősítvén, beküldi valamelyik élclapnak. Arról azonban hallgat a krónika, hogy a tanítványaink mi minden ostobaságot hadarnak össze. Én összeszedtem néhány ilyen „tanítványi bölcsesség“-et és ime, beküldöm önöknek. Remélem, hogy azt, amit a tanítványoknak megtesznek, megteszik a tanároknak is és közlik ezeket a bölcsességeket.“

— Mit tud Nagy Frigyesről?
— kérdeztem egyik tanítványomat.

— Nagy Frigyes porosz király, a maga korában élő nő-

uralkodókat folyton csipkedte,
— volt a válasz.

— Mi volt az oka annak, hogy Dárius uralkodása alatt a perzsák és görögök között kitört háboru egy időre félbe maradt? — kérdeztem egy másiktól.

— Mire a következő választ kaptam:

— A háboru félbemaradásának oka Dárius tiz évig tartó halála volt.

Felelős szerkesztő: SZIKRA.

Paplan-varrodámha

uj fehér vatta érkezelt. Seije n, glatt, kasmir paplanok kaphatók és megrendelhetőek. Pehely és gyapju paplanokat készítek. Alakítok, frissítek.

Ócska vattát, paplanokat veszek.
DEBRECENI LAJOS Kossuth-utca 11. sz.

Képrejtvény.

? ? ? ? ?

Nyomatott a Debreceni Újság nyomdájában.